

ZASAVSKI

Vestnik

LETO VI. — STEV. 40

TRBOVLJE, 7. OKTOBRA 1953

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNIH LJUDI ZASAVJA

Izšla Okrajni odbor Socialistične zveze delovnih ljudi v Trbovljah — Urejuje in odgovarja uredniški odbor — Odgovorni urednik: Stane Suštar — Tiska Mariborska tiskarna v Mariboru — Naslov uredništva in uprave: „Zasavski vestnik“ Trbovlje 1. uprava uredništva — Telefon št. 54 — Račun pri podružnici Narodne banke v Trbovljah št. ev. 614-11-146. — List izhaja vsako sredo — Letna naročnina 300 din. — Poletna 150 din, četrtletna 75 din, mesečna 25 din. — Posamezna številka 8 din. — Rokopisi morajo biti v uredništvo najkasneje vsak petek do pooldne in se ne vračajo

Naj živi V. kongres LMS

V soboto, 10. oktobra, se bodo sestali v Mariboru delegati mladine Slovenije na V. kongres LMS. Kot sleherni kongres v preteklosti, tako bo tudi V. kongres pomemben dogodek v mobilizaciji mladega rodu pri izvajanju nalog, ki jih postavlja pred nas naša skupnost. Razumljivo je, da je preko kongresov mladina vedno reševala tiste probleme, ki so bili za poedina obdobja najbolj pereči in pomembni, tako za družbo kot celoto in mladino se posebej. Prav zato kongres ne more biti in ostati domena izvoljenih delegatov, temveč predvsem stvar vseh organizacij LMS in vse mladine, ki v največ primerih zaradi naših subjektivnih slabosti ni v organizaciji. Samo tedaj, če se bodo vse naše organizacije temeljito pripravile na kongres, bodo delegati lahko v imenu vse mladine dobro ocenili stanje med mladino in na osnovi družbenih nalog odredili mesto in vloge mladinskih organizacij na sedanji stopnji razvoja naše družbe. Že dnevni red kongresa sam nam pove, da bo nosil kongres izrazito delovno obseležje. Vloga LMS pri vzgoji socialistične zavesti mladine bo osrednja tema razprave na kongresu. Pomembnost in aktualnost te teme bo razumel vsakdo, ki je preštudiral pismo CK ZKJ in ki mu je jasna perspektiva našega razvoja. Nemalo je primerov nerazumevanja organizacije LMS kot političnega činitelja, ki je poklicana, da ob podpori komunistov vnaša med mladino napredne, socialistične ideje. Nereagiranje osnovnih organizacij na najrazličnejše nesocialistične pojave, tako v gospodarstvu, kulturi, političnih tolmačenjih raznih vprašanj in v družbenem življenju sploh, nam zgovorno pove, da čisto deklariranje o tem, da smo političen faktor, ne najde konkretnih vsebin v vsakodnevni borbi za resnično napredne vzgojne vplive na mladino. Zato menim, da bo moral kongres temu vprašanju posvetiti največ pozornosti, saj tu ne gre samo za aktivne sovražnike socialistične miselnosti, posebej v reakcionarnem delu duhovščine in razlaščenih velikih vseh vrst, temveč tudi za vse one, kar naj ponekod celo pod plaščem »demokracije« mladina gleda, čita in dela, kar prinaša nekaterim gospodarski dobiček, mladini in neposredni družbi pa nepopravljivo moralno škodo.

nad članstvom in kar je še mnogo slabše, sleherni delo organizacije. Svojo nedelavnost in neznanje so mnoga vodstva opravičevala s tem, »da mladina noče delati«, »da je slaba«

in podobno. Občinske konference, zlasti velika udeležba na njih, nam najzgovorneje pričajo o veliki pripravljenosti mladine za delo v svoji organizaciji, da pa bo treba vzroke

tkzv. »pasivnosti« mladine iskati drugje, predvsem med nami komunisti, ki smo poklicani, da se borimo za mladino in jo vzgajamo za socialistični družbeni red. S. L.

Delegati okraja Trbovlje na zgodovinskem V. kongresu LMS v Mariboru: Milica Fortič, Lado Levec, Frano Škorjanc, Milan Vidic, Zdravko Pesko, Justa Šumberger, Rajko Gašparut, Zvezne Biderman, Janez Verbič, Zofija Koren, Aleksander Vavpo tič, Hinko Rus

PRED DESETIMI LETI NA I. KONGRESU LJUDSKE MLADINE SLOVENIJE V KOČEVSKI REKI

Z narodnim herojem tovariščo Majdo Šilc na I. kongresu

Pred desetimi leti je bilo. Kapitulacija Italije, porajale so se nove partizanske enote, osvobodeno je bilo ozemlje Dolenjske, Bele Krajine in še drugih. Bilo je prve dni oktobra. Fašisti so silili na osvobodeno ozemlje in hoteli na vsak način imeti prosto pot: cesto in železnico Ljubljana—Postojna. X. Ljubljanska brigada je dobila nalogo, da kontrolira ozemlje Nova vas—Bloke—proti Raketu—Logatcu. Prišlo je do ostrih spopadov v tistih dneh, ko je močno trpel IV. bataljon Ljubljanske brigade. Mladina X. Ljubljanske brigade je pa imela kljub sovražnikovim napadom v teh dneh svoje konference, na katerih so izvolili delegate za I. kongres LMS, ki se je vršil v dneh od 10. do 12. oktobra v Kočevski Reki. III. bataljon Ljubljanske brigade je bil postrojen v prisotnosti komandanta Ožbalt, namiznika politkomisarja Okita, ko je prišla med nas brigadna sekretarka SKOJ, tovarišica Majda. V svojem nagovoru je govorila o pomenu I. kongresa mladine ter o nalogah in dolžnostih mladine. Nato je sledila izvolitev delegata za kongres. Stavljien je bil predlog, da zastopa mladino III. bataljona X. Ljubljanske brigade na kongresu tovariš Stane, ki je bil so-

glasno osvojen. Dva dni po tistem slovesnem dogodku, ko mi je bilo zastopano poslanstvo, da zastopam mladino III. bataljona na kongresu slovenske mladine, smo proti večeru krenili na pot. Tovarišica Majda, jaz ter še dva druga delegata, katerih imen se pa ne spominjam več. Pot nas je vodila mimo Nove vasi, Bloške planote, Sodražice in že smo se bližali osvobodjeni Ribnici, ki je bila takrat še v rokah partizanov. V Ribnici je bilo nekakšno centralno zbirališče za vse delegate. Čez dan smo imeli dovolj časa, da si ogledamo Ribnico, zvečer smo pa prisostvovali kulturni prireditvi v ribniškem gradu, ki je služil kot bolnica ranjenim partizanom. Lepo je bilo. Ko smo bili na tej kulturni prireditvi, ni nikdo mislil, da ranjeni partizani čez tri tedne ne bodo imeli več take udobnosti. S kamionom smo odšli drugega dne na kongres mimo Kočevja dalje proti Kočevski Reki, ki je slavnostno okrašena pričakovala goste. V šoli v Kočevski Reki je bilo že vse pripravljeno: ležišča, prehrana in ostalo. Razdelili smo si delo in čakali še na ostale goste. Tovariš Mitja Vošnjak je bil vodja naše skupine, meni so pa prisodili častno mesto ekonomista. Imeli smo namreč velik sod dobrega jabolčnika, ki ga pa na žalost nismo mogli vsega spiti. Neki tovariš je namreč pozabil pipo zapreti — kriv sem bil seveda jaz, ker so meni zapuili polni sod — toda vse je poteklo brez hujših posledic.

10. oktobra je bila slovesna otvoritev kongresa. Prisotni so bili vsi naši najvišji predstavniki; spomnim se tovariša Rusa, Lidije Sentjurčeve, Pavla Pavloviča in ostalih. Kongresu je prisostvoval tudi angleški zastopnik pri Vrhovnem štabu gospod (?) Že sam začetek kongresa je bil slovesen. Vsi smo stojte zapeli himno, sledili so govori in poročila, ki smo jih vsi z zanimanjem poslušali. Zelo živahna je bila tudi diskusija. Oglakali so se borci in borke, mladinski aktivisti s terena, zastopniki iz naše Pri-

morske. Dobro se še spominjam zastopnika koroške mladine tovariša Vinka Hafnerja, ki je tudi prejel kot darilo kongresa zastavo. Nikdar ne bom pozabil trenutkov, ko je govorila tovarišica Majda Šilc, naš narodni heroj. Vse jo je napeto poslušalo, kajti tovarišica Majda je znala osvojiti srca mladine tako, kakor je znala neizprosno nastopiti proti vsem tistim, ki so hoteli uničiti našo domovino.

Kongres je še potekal, a na meji med Hrvaško in Slovenijo, ob Kolpi, so se pa že bojevali naši partizani z nemškimi okupatorjem in domačimi izdajalci belogardisti. Do Kočevske reke so se slišali topovski strelji, vendar nas to ni motilo, da ne bi z vsemi silami in močmi zahtevali začetek druge fronte, ki je govoril angleški odposlanec v vrhovnem štabu NOVŠ. Druga fronta, druga fronta — je odmevalo po šolski sobi v šoli v Kočevski Reki. Da, druga fronte 1943. leta še ni bilo, šele leta 1944 se je pričela, toda občutek, ki jih je imel takrat angleški odposlanec, toda besede, ki jih je izrekel takrat angleški odposlanec, sem si zapomnil: »Da narod, ki ima takšno revolucionarno mladino, takšen narod mora zmagati.« In zmagali smo in zmagali bomo tudi v naši končni borbi za socializem. Kongres se je končal 12. oktobra. Prišli smo se vračati v svoje enote in terene. Tovarišica Majda, jaz in še nekateri smo se vrnili v enote X. Ljubljanske brigade, ki se je za drževala tiste dni v okolici Kočevja. Iz Kočevja smo krenili proti Stari cerkvi in od tam do vasi Temenica, blizu tedanje meje med Italijo in Nemčijo. Nismo bili dolgo v Temenici. Prišlo je do borbe z Nemci in umaknili smo se v vasico Tinje nad Stično. Neke noči okrog 20. oktobra smo krenili proti Krki — Plovi gori.

Ne morem končati prej, dokler ne opišem junštva naše Majde, ki ga je pokazala na Plovi gori. Kdor je videl na

Zgodovinski dnevi na Pugledu in v Kočevju

V okviru proslave 10. obletnice prvega Zbora odposlanecev slovenskega naroda je bilo v soboto na Pugledu zborovanje, kjer je pred 3000 aktivisti OF govoril tovariš dr. Marjan Breclj. V nedeljo so se v Kočevju zbrali stari borci in politični aktivisti k svečani proslavi. Na deset tisoč ljudi je prišlo od blizu in daleč da ob tem dogodku potrdijo svoje zvestobo vodstvu, ki je bilo priznано na Kočevskem zboru pred desetimi leti in ki tudi danes modro vodi našo socialistično domovino. Na slavnostnem zborovanju je bilo nad 50.000 ljudi. Ob devetih popoldne so se zbrali v zgodovinskem Šeškovem domu vsi preživeli udeleženci prvega Zbora odposlanecev slovenskega naroda. Svečanosti se je poleg celotnega Izvršnega sveta LRS udeležil tudi tov. E. Kardelj, bivši predsednik Prezidijske skupščine FLRJ tov. I. Ribar in drugi. Slavnostni govor je imel tov. Miha Marinko, ki je poudaril, da je bil Zbor odposlanecev slovenskega naroda važen zgodovinski mejnik in nastajanje in razvijanje resnične ljudske oblasti na slovenskem ozemlju. Po končani slavnostni seji je tov. Miha Marinko odkril v predvorju Šeškovega doma spominsko ploščo. Okrog desete ure so se udeleženci podali na Glavni trg. Slavnostno zborovanje je začel sekretar OK ZKS Rudolf Klarič, ki je prosil tov. E. Kardaža, da odkrije spomenik padlim borcem. Po odkritju spomenika je spregovoril tov. E. Kardelj.

V Zagorju so imeli sedem zborov vo ivcev

Pretekli petek je bilo v zagorski dolini 7 zborov volivcev, kjer so predlagali kandidate za zvezno in republiško skupščino. Zbori so bili dobro politično in tehnično pripravljene, zato so tudi uspeli. Udeležba je bila povsod zadovoljiva. Volivci so pri izbiranju kandidatov živahno razpravljali. Kandidatura tov. Lidije Sentjurčeve za zveznega poslanca je bila povsod sprejeta z navdušenjem, kar dokazuje, da volivci pravilno vrednotijo delo naših vodilnih ljudi.

Za republiškega poslanca je bilo več predlogov, vendar so se volivci v veliki večini odločili za kandidaturu tov. Franca Ludoviko. Tov. Ludoviko poznajo delovni ljudje že iz narodnoosvobodilne vojne, po osvoboditvi se je pa ves predal političnemu delu. Prav tako je tov. Ludoviko pomagal obnovi naših vasi in pri elektrifikaciji. Tov. Ludoviko bo gotovo pravilno zastopal v republiški skupščini koristi naših delovnih ljudi.

Mladina okraja Trbovlje je pripravljena

Samo še štiri dni — in kongres slovenske mladine se bo pričel. Telega se dobro zavedajo tudi vsi mladinski forumi v našem okraju, zato so se na zadnji seji OK LMS Trbovlje, na katero so povabili tudi vse delegacije za V. kongres LMS v Mariboru, temeljito pogovorili, kako bodo čim dostojneje pričakali V. kongres mladine.

Zaj se pa tega niso zavedali vsi člani OK LMS Trbovlje, tako da je med mladinci, ki bi se morali udeležiti tega posvetovanja, manjkalo ravno delegat iz Trbovelj, ki je hkrati predsednik MK LMS Trbovlje. Ni se mu zdelo važno, da se udeleži tega važnega mladinskega predkongresnega posvetovanja, pač pa je raje šel na pevsko vajo — naslednjega dne se je pa opravičil, »da je bil službeno zadržan«.

Res je sicer, da je bil na sestanku navzoč sekretar MK LMS Trbovlje, vendar je treba postaviti vprašanje: ali more predsednik MK LMS Trbovlje v resnici lahko opravljati dolžnosti v mladinski organizaciji, če se raje udeleži pevске vaje kot pa važnega mladinskega posvetovanja, na katerem so bili sprejeti konkretni sklepi v zvezi s V. mladinskim kongresom. Sodbo o tem prepuščamo trboveljski napredni mladini.

Na tem sestanku so se mladinci izčrpno pogovorili o organizaciji predkongresnih zborovanj po vseh naših revirskih centrih.

Ob tej priložnosti je OK LMS Trbovlje izključil iz svoje srede tri člane, in sicer tov. Resnika

iz Zagorja, ki ga je že tamkajšnja mladina izločila iz svojih vrst, ker je šel na božjo pot na Brezje, medtem ko je doma delal, da je bil na Bledu — nadalje tov. Davorina Slaparja iz Mlinč; ta se je udeležil samo enega sestanka OK LMS Trbovlje in tudi ni hotel delati po mladinski liniji v svojem kraju. V Trbovljah so pa izključili tov. Slavka Bartla.

Mladina se je dokončno pogovorila, kako se bo pripravila na svoj kongres. Na dan odhoda v Maribor, 10. oktobra, bodo slavnostno večerane akademije mladine v Zagorju, Trbovljah, Hrastniku, Zidanem mostu, Radečah in v Loki pri Zidanem mostu. Z delegati iz trboveljskega okraja bo pa odšla na kongres v Mariboru tudi mladinska godba »Svobode—Center« iz Trbovelj, ki bo v dneh kongresa gostovala v Mariboru. Ob zaključku so pa člani okrajnega komiteja in delegati obsojili predsednika mladinske organizacije v Hrastniku, ki je izjavil, »da ne bo mogel delati, ker nima časa itd.« — pustil se je pa izvoliti za predsednika MK LMS Hrastnik. Ta izjava preseneča tem bolj, ker je ta tovariš na konferenci v Hrastniku dejal, da z veseljem sprejema predsedniško mesto in da se bo potrudil v delu, tako da bo hrastniška mladina med najboljšimi. Predsednik hrastniške mladinske organizacije naj se spomni svojih besed in stori vse, da bo hrastniška mladina res med najboljšimi.

Kdo bo najboljši v predvolilnem tekmovalju?

Tovariši dopisniki in vsi ostali, zlasti pa prosvetni delavci na vasi! — Da bo naš list čimbolj natanko in izčrpno nasledoval potek volilne kampanje na naši vasi in o tem seznanjal naše bralce, razpisuje uredništvo »Zasavskega vestnika« množično tekmovalje stalnih dopisnikov našega lista in ostalih priložnostnih dopisnikov. Tekmovalje traja od 1. oktobra dalje do 1. decembra 1953. Tekmovalje je podaljšan do 1. decembra zaradi tega, da bodo dopisniki lahko zajeli tudi poročila o volitvah dne 22. decembra. Da bo tekmovalje čimbolj zanimivo in da doseže svoj ljsje dopise več nagrad. Za namen, razpisujemo za najbo prvo nagrado je določeno 1500 din. za 6 nadaljnjih nagrad pa za vsako po 500 din, raze n tega še pet knjižnih nagrad ter tri nagrade, kjer bodo dobivali izbrani dopisniki naš list eno leto brezplačno. Torej dopisniki — na delo! Prosimo vse, da pošljejo svoje dopise v naše uredništvo vsak teden do četrtka. Uredniš tvo »Zasavskega vestnika«

Plovi gori našo Majdo v borbi proti sovražniku, mora reči, da se lahko vsi možki pred njo skrijejo. Na Plovi gori je padla v borbi z Nemci sekretarka SKOJ II. bataljona X. Ljubljanske brigade tovarišica Vida. Majda je maščevala njeno smrt s tem, da ni prizanesla nobenemu sovražniku. Ranjeni Nemec jo je prosil usmiljenja, toda Majda ga ni poznala. Maščevala je smrt tovarišice Vide (čeprav moram drugače reči, da je bila Majda dobrosrčno dekle in je vsakemu nudila pomoč in dobro besedo).

Nemška ofenziva je bila za nami. X. Ljubljanska brigada je odšla v Gorski Kotar in dalje. Jaz sem odšel decembra 1943 na teren. Tovarišica Maj-

do sem videl zadnjič v Beli Krajini avgusta 1944, ko se je vračala iz Kongresa USAO. Ko sem že bil na Stajerskem in pozneje na Kozjanskem, sem zvedel, da je tovarišica Majda darovala svoje življenje za našo svobodo v borbi z belogardisti blizu Novega mesta. Tovarišica Majda je padla za našo svobodo. Ni je več, toda njen lik skrojevca-komunista bo pa živel med nami vedno. Lik narodnega heroja Majde Šilc naj ima pred očmi sleherni mladinec in mladinka. Če ga bo imel, ne bo nikoli pretežko izvrševati nalog, ki jih pred mladino in nas vse postavlja Partija in Tito. Stane Suštar

„Ata, pojdi domov!“

Septembrska nedelja... Mo- dro nebo je bilo tu in tam po- sejano z drobnimi, belimi obla- ki. Sonce je ogrela naravo, ki že kaže prve znake jeseni...

ček in še dolgo motovžil po kuhinji. Mirko še ni spal, ko je že odšel. Vedel je, kaj se je zgo- dil. Jokal je v svoji postelji. Močil je blazino in si z roka- vom brisal solzne oči. Bal se je, kaj bo, ko se oče vrne domov.

IZDAL JE MLADINO

Mnogo so že pisali o zagorski mladini ter o njenem delu in uspehih. Lepo se to sliši, toda žalostno je, da nekateri mladinci pozabljajo, kako se morajo ponášati kot pravi in zavedni mladinci Titove Jugoslavije.

vse priznal. Na vprašanje se- kretarja, kako se namerava poročiti, je izbegaval z odgo- vorom. Ko so mu omenili, da po Zagorju govorijo, da se bo cerkveno poročil, je odgovoril: „da ne more nič napraviti“ in da se bo cerkveno poročil.

vseh naprednih ljudi v Zagorju je, da tak človek ne more biti inštruktor predvojaške vzgoje, še manj pa oficer naše slavne JLA. Moral bi biti sveden in neomadeževan, je pa storil niz- kotno dejanje. Kaj ni nič pomislil, koliko smo že pretrpeli zaradi klerofašizma, Kaj ni da- lo še dovolj naših najboljših ljudi življenje zaradi vatikan- ske fašistične politike?

Mladinski dan v Zagorju

Mladinsko vodstvo v Zagorju je ta praznik razdelilo na dva dela. Prejšnjo soboto je bila v Domu TVD Partizana slovesna akademija s pisanim kulturnim sporedom. Na akademiji so nastopili predvsem mladi ljudje iz Glasbene šole, topliške gim- nazije, telovadci „Partizana“, in kar je najvažnejše, to pot je prišla tudi mladinska godba na pihala iz Trbovelj na obisk k zagorski mladini.

Nekaj drži: ti fantje so si osvoh- jili srca Zagorjanov, to si videl z njihovih obrazov. Tudi drugi nastopajoči so bili res pripravljani. Hoteli so namreč, da bi predvsem starejši ljudje opazili, da mladina dela in se trudi.

KAJ JE NOVEGA V HRASTNIKU

Mati in sin sta se spogledala. Nista spregovorila, a sta ven- dar vedela misli drug drugega.

zavlaha diskusija. Volivci so ostro kritizirali sam način trgo- vine v Hrastniku ter visoke ce- ne v naših prodajalnah.

gim določevali imena sadnih sort, ki so nam bile doslej še nepoznane. Na razstavah, smo videli nadalje uspehe in neuspehe v kmetijstvu na področju KZ Dol pri Hrastniku.

gim določevali imena sadnih sort, ki so nam bile doslej še nepoznane. Na razstavah, smo videli nadalje uspehe in neuspehe v kmetijstvu na področju KZ Dol pri Hrastniku.

gim določevali imena sadnih sort, ki so nam bile doslej še nepoznane. Na razstavah, smo videli nadalje uspehe in neuspehe v kmetijstvu na področju KZ Dol pri Hrastniku.

Obstali so pred drugo gostil- no in vstopili na moževno po- velje. Veža je bila polna ciga- retnega dima. V sobi je nekdo igral harmoniko, nekaj parov je plesalo, drugi so peli, tretji se pogovarjali.

zavlaha diskusija. Volivci so ostro kritizirali sam način trgo- vine v Hrastniku ter visoke ce- ne v naših prodajalnah.

gim določevali imena sadnih sort, ki so nam bile doslej še nepoznane. Na razstavah, smo videli nadalje uspehe in neuspehe v kmetijstvu na področju KZ Dol pri Hrastniku.

gim določevali imena sadnih sort, ki so nam bile doslej še nepoznane. Na razstavah, smo videli nadalje uspehe in neuspehe v kmetijstvu na področju KZ Dol pri Hrastniku.

gim določevali imena sadnih sort, ki so nam bile doslej še nepoznane. Na razstavah, smo videli nadalje uspehe in neuspehe v kmetijstvu na področju KZ Dol pri Hrastniku.

Na misi je stal liter vina. Zena je zahtevala za otroke ma- linovec. Mož ji je nekaj ugo- varjal, a ga je nazadnje le na- ročil.

zavlaha diskusija. Volivci so ostro kritizirali sam način trgo- vine v Hrastniku ter visoke ce- ne v naših prodajalnah.

gim določevali imena sadnih sort, ki so nam bile doslej še nepoznane. Na razstavah, smo videli nadalje uspehe in neuspehe v kmetijstvu na področju KZ Dol pri Hrastniku.

gim določevali imena sadnih sort, ki so nam bile doslej še nepoznane. Na razstavah, smo videli nadalje uspehe in neuspehe v kmetijstvu na področju KZ Dol pri Hrastniku.

gim določevali imena sadnih sort, ki so nam bile doslej še nepoznane. Na razstavah, smo videli nadalje uspehe in neuspehe v kmetijstvu na področju KZ Dol pri Hrastniku.

Ne ona ni verovala v to. In vendar se je takoj drugo jutro odpravila v Katanijo, kakor hit- ro je izročila malega Mihača v varstvo signore Peroggi. Kakor vedno, je bil laboratorij Jürgenova Vopelja zunaj v Borgu zaklenjen. Po vsaj opravi se je nabrajal prah. Fiametta je za minuto poskušala, da napravi red. Pa je naenkrat spet zasliš- čala v mislih glas Vittoria: „Kaj niče ne daste na božje poti? Te so vendar lahko še dalje in naporneje kot pa kratka pot do Madonne della Rocca?“ Zamahnila je z roko po zraku, kakor da bi hotela odriniti ne- kaj nevidnega. Pešačenje na Etno in od tam v Linguagloso je bilo vendar dovolj dolgo in utrudljivo. Sama sebi se je po- rovala. Ali je sploh še ve- rovala? Nel in planija je v smeh, da se je ustrašila svoje- ga lastnega glasu. Nato pa je vendar odšla na pot.

zavlaha diskusija. Volivci so ostro kritizirali sam način trgo- vine v Hrastniku ter visoke ce- ne v naših prodajalnah.

gim določevali imena sadnih sort, ki so nam bile doslej še nepoznane. Na razstavah, smo videli nadalje uspehe in neuspehe v kmetijstvu na področju KZ Dol pri Hrastniku.

gim določevali imena sadnih sort, ki so nam bile doslej še nepoznane. Na razstavah, smo videli nadalje uspehe in neuspehe v kmetijstvu na področju KZ Dol pri Hrastniku.

gim določevali imena sadnih sort, ki so nam bile doslej še nepoznane. Na razstavah, smo videli nadalje uspehe in neuspehe v kmetijstvu na področju KZ Dol pri Hrastniku.

C. K.: 29

Enajst let pozneje

Ne ona ni verovala v to. In vendar se je takoj drugo jutro odpravila v Katanijo, kakor hit- ro je izročila malega Mihača v varstvo signore Peroggi. Kakor vedno, je bil laboratorij Jürgenova Vopelja zunaj v Borgu zaklenjen. Po vsaj opravi se je nabrajal prah. Fiametta je za minuto poskušala, da napravi red. Pa je naenkrat spet zasliš- čala v mislih glas Vittoria: „Kaj niče ne daste na božje poti? Te so vendar lahko še dalje in naporneje kot pa kratka pot do Madonne della Rocca?“ Zamahnila je z roko po zraku, kakor da bi hotela odriniti ne- kaj nevidnega. Pešačenje na Etno in od tam v Linguagloso je bilo vendar dovolj dolgo in utrudljivo. Sama sebi se je po- rovala. Ali je sploh še ve- rovala? Nel in planija je v smeh, da se je ustrašila svoje- ga lastnega glasu. Nato pa je vendar odšla na pot.

naenkrat silno mudilo. Tekla je, se spotikala in spet drvela, ka- kor da bi šlo za življenje in smrt. V resnici pa se je samo bala, da ne bo zdržala, da se bo zadnji trenutek skesala in vrnila. Bilo je pa tudi res ne- smiselno, da teče in drvi to dolgo pot, si razbije čevlje na trdi skorji lave, nazadnje pa na koncu poti ne bo vedela nič več kot prej. In vendar se je zgodilo mno- go in kasneje nekaj čudovitega. Ko je Fiametta na tej neskonč- no dolgi poti že komaj hodila in od utrujenosti omahovala, je prosila Lorenza, naj se zatečeta v neko bližnjo zaslon planin- sko kočo, da dobi požirek vode. Tamkaj pa je našla — Jürgenova Vopelja! Ležal je pred kočjo v nekem ležalniku, ki si ga je sam napravil, z iztegnjenimi nogami na soncu in opazil, da nekdo prihaja. V dolini si že videl Linguagloso. Bilo je poz- no popoldne, toplo, brez vetra in klub jeseni nekako kot spomladi. Prvi trenutek, ko ga je zagle- dala je bilo Fiametti, kakor da je od veselja izgubila pamet. Nek čuden glas, ki ni bil ne krič ne jecljanje, ji je zagrrgal iz grla. Nato pa je planila proti njemu in se ustavila kak meter pred njim. Po celera telesu je trepetala, nogo so se ji žibile od nepopisne sladkosti in sreče, vendar je rekla čisto mirno in vsakdanje: „Kaj, tukaj ste?“ Jörn je najprej zamežikal,

nato pa debelo pogledal in se v ležalniku zavrnil. „Kako pa vi pridete semkaj?“ jo je vprašal presenečeno in osuplo. „Iskala sem vas“, je rekla Fiametta. Od silne utrujenosti ni mogla več stati in usedla se je na neki kamen. Vse se ji je vrtelo pred očmi in mislila je: „Saj vse skupaj ni res, saj ni nič res, samo sanja se mi.“ Lorenzo jo je v zadnjem hipu prestregel, da se ni zgrudila po tleh. Jörn se je zbudil iz svojega lenarjenja. „Kaj naj vse skupaj pomeni?“ je zaklical in hitel pomagati Lorenzu. „Pride sem- kaj in se onesvesti! Lorenzo, stopi po vodo! Lorenzo je stekel v kočjo. Fiametta se je kmalu osvets- tila. Znašla se je v ležalniku, v katerem je prej lenaril Jörn. Na čelu je imela moker obkla- dek. Jörn je stal poleg nje in jo začudeno gledal. Njene oči so ga iskale in vsa zbegana in plašna je vprašala: „Kaj res še živite?“ „Seveda še živim,“ ji je od- govoril Jörn ter umaknil svoj pogled, kajti njene oči so bile tako svetle in tako zadržane, da se jih je zbal. „Seveda še živim. All ste mislili kaj drug- gega?“ „Mislila sem, da ste mrtvi.“ Fiametta si je strgala mokro- kunjno s čela in se zavrnila. „Mislila sem, da ležite mrtvi v žrelo Etna. Vašega brata sem hotela naznaniti policiji kot

morilca. Vi pa... vi pa...! Nenadoma je zajokala. Ni se mogla premagati. „In jaz pa sedim tukaj in se pustim od sonca ogrevati, kaj ne?“ Jörn se je zasmeljal. „Pomirite se, prosim. Tega vendar nisem vedel... Tega vendar nisem vedel...“ „Kaj niste vedeli?“ je zahte- lala Fiametta. „Da si boste zaradi mene de- lali skrbi. Vi... Na vas sploh nisem mislil.“ Fiametta si je brisala solze. Veke na obeh je imela rdeče, po licih pa rdeče lise. „Ko mi je vaš brat dejal, da ste šli v Linguagloso, sem tekla za va- mi, ne da bi vas kje našla.“ Jörnovi pogledi, zamišljeni in zastrti, so videli samo solze, ki so tekle Fiametti po licih. Brisala si jih je venomer in vedno so ji pritekale nove. Iz- gledala je dražestno kot majhen otrok. Jörn si je vtaknil roke v žepe hlač in šel nekajkrat pred le- žalnikom in tja. Čez nekaj časa jo je vprašal: „Imate mogo- če cigarete s seboj? Meni so že pošle.“ Segla je v žep svoje kratke jopice in mu ponudila škatlico. „Hvala!“ Jörn je kadil in hodil spet gori in dol. V kočji je brkljal Lorenzo. Izgledalo je, da poku- ša napraviti očenj in skuhati čaj. Nato je Jörn vprašal Fia- metto: „Ali ste prišli semkaj iz Linguaglosse?“

„Ne, iz Nicolosija.“ „Potem ste tekli čez cel hrib? Čemu?“ „Saj sem vam vendar rekla, da sem vas iskala,“ mu je od- govorila Fiametta, ko je nehala jokati. Jörn se je smehljaj. „Hvala bogu! No, sedaj pa postajate že spet nestrpn! Kako ste mogli biti tako nespametni in me iskati?“ Fiametta ga je pogledala. „Nespametna? To ni bilo nespametno, saj sem vas vendar našla.“ „Dobri bog, našla! Saj bi bil sam tudi prišel.“ „Zakaj ste pravzaprav tukaj?“ „Ker sem si nogo izpahnil... na poti v Linguagloso.“ „Ali ste res hoteli v... Torej vaš brat ni lagal?“ Jörn je res hotel v Lingua- glosso. Za tri dni, kakor je za- klical Niku na koncu tistega grdega prepira na vrhu Etna. „Lepo, je dejal takrat svoje- mu bratu. Lepo, nič ne bom povedal Konstanca. Ne bom ji pravil, da imaš umor na vesti. Toda dal ti bom priložnost, da ji to sam poveš. Kar pojdi doli in se trudi za njeno naklonje- nost. Toda... povej ji, kako je s teboj. Povej ji vse. In šele potem jo vprašaj, če te ljubi. Čez tri dni se vrnem. In te- daj... tedaj bo šla z menoj. O, prav gotovo poide z menoj.“ (Dalje prihodnjč)

(Dalje prihodnjč)

Bez kultura in sport

Hrastniški alpinisti v Visokih Turah in na Velikem Kleku

Do leta 1949 Hrastnik ni imel alpinistov. Od tega leta dalje so se pa zbrali v PD Hrastnik in organizirali alpinistični odsek, ki ga brezhinbo vodi njihov načelnik tov. Ivan Canžek, ki je s svojim znanjem v plezalni tehniki in z dolgoletno prakso v planinstvu dosegel, da se je alpinistični odsek tako lepo razvil med hrastniškimi rudarji in delavci. Tudi članstvo je zadovoljno nad uspehi, ki jih žanje njihov AO pod vodstvom tov. Canžka.

Hrastniški alpinisti nenehno težijo za tem, da čimbolj razvijejo svoj odsek, da redno obiskujejo svoje tedenske se-

zmožni plezalci in sposobni plezanja v tujini. Bili so tamkaj že dvakrat in sicer v »Gehäusen« in v Visokih Turah (Hohe Tauern).

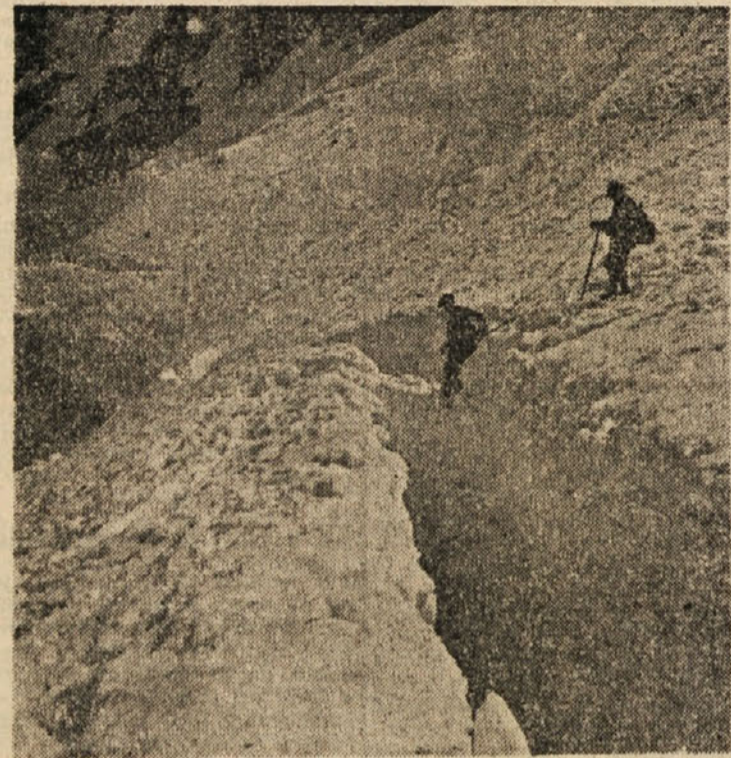
V Visoke Ture je odšlo kar pet navez. Vseskozi so se pripravljali za naskok na »tritisočake«. V Visokih Turah so takoj našli prave stike z ostalimi alpinisti ter sklepali in delali plezalne načrte. Hrastniški alpinisti so si izbrali smeri v Ankogla (3260 m). V njegovo severno steno so odšle tri naveze. Prva je plezala skozi mogočni kamin, ki se vleče od vstopa do izstopa iz stene. Treba je bilo mnogo truda, preden

radi padajočega kamena. Sme-ri, ki so jih preplezali, so ocenjevali. Avstrijski alpinisti so jim prisodili IV. in V. težavnostno stopnjo.

Ker je vsa noč in ves dan divjal snežni vihar in ker je bila tudi megla zelo gosta, jim je vreme onemogočilo nadaljnje vzpone v tem gorovju. Ker so pa na vsak način hoteli izkoristiti čas, so sklenili, da bodo prehodili cel greben od Ankogla do Sonnblicka. Zaradi snežnih metežev in zametov je bila tura zelo težavna. Po dvodnevni hoji so prispeli na Sonnblick (3106 m). Med potjo, ko so se ustavili v Duisburgovi koči, se je ena naveza povzpela na Schareck. Naslednji dan so prispeli pod Veliki Klek (Grossglockner) in se ustavili pri koči ob ledeniku Pasterze. Tu so imeli pomenke za bitko s steno Velikega Kleka. Naveze so si izbrale sledeče smeri: Nordgrat, Nordostgrat, Nordwestgrat, nekateri so se pa povzpeli preko Hofmannswega na Veliki Klek.

Borba ni bila tako enostavna. Mnogo truda so morali pokazati ti mladi alpinisti in precej znojso so prepotili, preden so izstopili iz teh smeri in se povzpeli na sam vrh, visok 3798 metrov. Sneg in led sta bila tudi tukaj največji oviri pri plezanju. Tu so marsikaj videli in preživeli, kar se v naših gorah ne vidi. Na samem Velikem Kleku so se naveze spet sešle, vesele in srečne nad uspehi in alpinističnim podvigom v tujini.

Za prihodnje leto so se pa odločili za francoske Alpe in Grossenediger. Vsi, ki poznamo ta zasavski AO, mu želimo mnogo uspehov v nadaljnjem razvoju alpinizma. F. K.

Ledenik — Hofmannsweg

stanke in da vzgajajo mladino po planinski in alpinistični liniji. Vendar ni dosti, da se zbirajo samo na sestankih, marveč tudi pridno obiskujejo naše gore v Julijskih in Karniškich Alpah. S svojo plezalno sposobnostjo so preplezali tudi nekaj težkih smeri. Če pogledamo njihovo plezalno statistiko, vidimo, da so napravili lepe plezalne smeri v Triglavski severni steni, v Martuljski skupini, v Planjavi, Brani, v Mojstrovki, Stebnarju, v mogočnih stenah v Krnici in drugod. Postali so

je naveza preplezala ta kamin, ki je bil takrat zelo zasnežen, ker je ponoči zapadlo 30 cm snega, temperatura je pa padla na 7 stopinj pod ničlo. — Druga naveza je plezala z Ankogla, kar tudi ni bilo lahko zaradi snega in ledu. Tretja naveza si je pa zadala nalogo, da prečka severno steno Ankogla, v kateri so razni kamini in gladke plati. Po pripovedovanju plezalca je bila ta smer težavna zaradi mraza in obilice snega, po drugi strani je pa bila stena zelo krušljiva in nevarna za

Litijski športniki so gostovali

Prejšnjo nedeljo so litijski športniki gostovali na Vrhniki in se tamkaj pomerili z domačim »Partizanom« v odbojki, nogometu, košarki in atletiki. V odbojki so domačini gladko zmagali s 3:0. Domači nogometarji so zmagali v prvenstveni tekmi B skupine LNP. K njej jim je pomagal teren, ki je bil za igro neuporabljiv in sodnik, ki je presenetil s svojimi čudnimi odločitvami. O tej tekmi bodo izrekli zadnje besede pristojni forumi.

V košarki so zmagali z nekoliko boljšo igro Vrhničani z rezultatom 36:33 (15:13). V atletiki so pa domačini nudili gostom nepričakovano močan odpor in klonili z rezultatom 75,5:70,5. — Nekateri boljši rezultati: 100 m: Ponebšek (L) 12,1; višina: Zanol (V) 175 cm, Kolbe (L) 160 cm; daljina: Zanol (V) 6,01 m; troskok: Zanol (V) 11,63; kroglja: Kolbe (L) 10,52.

naše uredništvo po knjižno darilo.

Nagradni magični lik za pionirje Pionir Franc Repovž iz Trbovelj nam je poslal sledeči magični lik, ki ga rešite.

	1	2	3	4
1				
2				
3				
4				

Vodoravno in navpično: 1. prostor v hiši (množ.); 2. posebna oblika kislika; 3. žensko ime; 4. prav tak, istotak. Crke: AA, BB, EE, K, NN, OOOO, S, Z, Z.

Rešitve nam dostavite do sobote, 10. oktobra, opoldne. Izžrebani bo dobil spet od nas lepo knjižno darilo v spomin.

ZAHVALA
Iskreno se zahvalujemo primariju dr. Krasniku, dr. Cebohinu, bolniškemu osebju, godbi, sosedom in vsem ostalim, ki so spremili na zadnji poti našega moža in očeta Franca Laznika. Žena in družina Laznikova ter sorodstvo.

OGLAS
Prosimo oba tovariša, ki sta me 22. 7. t. l. na postaji Trbovlje ob 1,45 pri vlaku za Zidani most opozorila, naj grem v pisarno iskati prometnika, da dobi vozovnico, da se zglasita osebno ali z dopisnico na ime: Avgust Zupan, Trbovlje, Suštarjeva 17.

Okrajno gledališče Ptuj

V nedeljo popoldne je bil na novem, modernem telovadnem stadionu v Trbovljah okrajni telovadni nastop kot obračun dela organizacije »Partizana« v našem okraju. Kljub neugodnemu vremenu in vzporedni nogometni tekmi na stadionu »Rudarja« je telovadnemu nastopu prisostvovalo nad 800 gledalcev. Nastopile so vse telovadne vrste od pionirjev in pionirk pa do članov in članic, vendar moramo priznati, da je bilo nastopajočih še vse premalo, da bi se videlo, da je »Partizan« res množična organizacija. Spored je obsegal proste vaje, orodno telovadbo, raznoterosti ter igre najmlajših. Posebno zanimiva je bila točka z veliko žogo, ki so jo občudovali vsi mladi in stari.

Ze dopoldne je pa bilo tekmovanje v odbojki in v streljanju pionirjev. V odbojki je zmagala ekipa Strojne tovarne »Miha Marinko«, pri ženskah pa ekipa iz trboveljske gimnazije. V streljanju so zmagali radeški pionirji, na kar so lahko upravičeno ponosni.

PRVENSTVO CELJSKE NOGOMETNE PODZVEZE

V drugem kolu tekmovanja celjske nogometne podzveze so vsa tri moštva iz Trbovelj gostovala na tujih igriščih, uspešno je pa bilo le moštvo »Dobrone«, ki je v Velenju premagalo tamkajšnjega »Rudarja« s 4:1. »Rudar II« je gostoval v Celju in bil od »Kladivarja II« poražen z rezultatom 3:1. »Bratstvo« iz Hrastnika je pa na svojem igrišču premagalo »Svobodo« iz Trbovelj s 4:2.

»Bratstvo II« tekmuje v drugi podzvezni ligi ter je v prvem kolu igralo v Rogški Slatini neodločeno 4:4, v drugem kolu je pa gostovalo v Sevnici in izgubilo proti Sevnčanom z rezultatom 5:2.

Rudar II: Konjice 5:2 (2:1)

Slaba tekma in izgubljene prilike zaradi nepotrebnega preigravanja, saj bi bil rezultat lahko še boljši. Gostje so igrali slab nogomet (bolj po nogah kot pa na žogo). — Sodnik iz Celja je sodil izpod vsake kritike. Izgledalo je, kakor da ne pozna pravil nogometne igre.

PRICELO SE JE JESENSKO PRVENSTVO V ROKOMETU

Rudar je premagal ljubljansko Svobodo s 13:10 (9:5)

V prvi tekmi letošnjega rokometnega prvenstva se je moštvo Rudarja srečalo z moštvom Svobode iz Ljubljane in prepričljivo zmagalo v veliko boljši igri z rezultatom 13:10 (9:5). Gostje niso klonili pred prodornostjo domačinov in so skušali izid tekme izboljšati v svojo korist. To bi jim lahko zaradi slabe Rudarjeve obrambe uspelo, vendar so imeli pri marsikaterem metu na gol veliko smolo. — Najboljša igralca Rudarja sta bila Edo Zupančič, ki je dal največ golov, ter odlični vratar Spiler.

Sodil je Kastelic iz Maribora z napakami. — Prihodnjo nedeljo bo igral Rudar v Mariboru z Branikom.

NOGOMETNO PRVENSTVO SLOVENIJE

Rudar (T) — ŽSD Celje 4:2 (2:1)

Moštvo Rudarja je v Celju razočaralo, ker ni prikazalo igre, kot se je pričakovalo od tako renomirane enajststorerice. Tehnično so bili gostje sicer boljši, napad pred vrati in obramba pa sta zelo šepala. Celjani so dosegli povoljen rezultat predvsem zaradi izredne požrtvovalnosti.

Proletarec: Mura (Murska Sobota) 3:2 (3:1)

V Zagorju je Proletarec dosegel lep uspeh z zmago nad Muro. Ze sam rezultat prvega polčasa pove, da je bil Proletarec v premoči. Za Zagorjane je dosegel vse tri gole izvrstni Ogrin, za goste pa Zeljko iz enajstmetrovke in Fujs. Sodnik Heisinger iz Celja je sodil z napakami, vendar ni prav, da so gledalci bliatli sodnika z raznimi psovskami, kar seveda ne dela časti Zagorjanom.

Nogomet v Trbovljah

V nedeljo so nastopila za barve Rudarja kar tri moštva pionirjev. V prvi tekmi dopoldne je Svoboda iz Trbovelj dosegla proti Rudarju III zmago z 1:0. V drugi tekmi je Rudar I premagal Svobodo I s 5:0. V tretji tekmi so pionirji Rudarja II premagali pionirje Proletarca s 4:0. Mladinska tekma med Svobodo in Rudarjem II se je končala z zmago Svobode z 1:0.

AMERIŠKI BARVNI FILM „Rudniki kralja Salomona“

Prizor iz filma »Rudniki kralja Salomona«.

Afrika 1897. leta. Osemnajst mesecev so že pogrešali Angleža raziskovalca Henryja Curtisa. Njegova žena Elizabeta se je odpravila s svojim bratom Johnom in afriškim lovcem Allanom za njim. Gnal jo je bolj občutek krivde kot skrb zanj in ljubezen. Nista se razumela, pa ji je pobegnil v Afriko. Tam je čul od domačinov za neke silno bogate rudnike, zamikalo ga je bogastvo in jih je šel iskati — toda ni se več vrnil. Ali jih je odkril? Ali so ga požrle zveri, ljudožerci, je poginil v puščavi? Vedeli so samo zato, da se je napolil proti deželi Kaluana in imeli so zemljevid, na katerem je pred dobrim letom zaznamoval svojo pot. Allan, John in Elizabeta se niso ustrašili pošastnih legend o puščavskih bogovih, o živalih in o rudnikih kralja Salomona. S seboj so imeli precej domačinov nosačev, strelivo, zdravila, hrano, dobre puške in Allan je bil odlični strelec. Toda neke noči so jih domačini zapustili, pokradli zdravila in strelivo, zvesta sta ostala samo Umbopa in Kiva. Čudno! V zadnji zamorski vasi pred skrivnostno puščavo so odkrili belca Smitha kot plemenskega glavarja — v resnici je bil morilec Van Bruen, ki ga je že pet let iskala policija v Najrobiju — in Allan je z njim hitro obračunal. Ta Smith je vedel za Curtisa, ki se je izgubil onstran puščave, pa mu ni pomagal, ker se je hotel sam polakomiti bogastva v neznanjih rudnikih. Po tisočarih nevarnostih in nečloveških naporih so se naši trije pustolovci prebili skozi puščavo do čudovito lepe dežele sredi hrbov, kjer je bivalo plemo Watusti. Njihov kralj Twala jih ni nič kaj prijazno sprejel, toda iz strahu pred njihovimi puščkami je priznal, da je videl Curtisa, ki je šel naprej v Salomonove rudnike. Dal jim je vodnika, da jih je peljal vanje, toda s tem jih je samo izvalil v past. Če bi ne odkrili podzemnega vodnega toka, bi poginili sredi bajnega bogastva, kakor je pred njimi Curtisa. Rešili so se in ko so zamorski bobni slavili njihovo smrt, so se v Umbopo, njihovim starim kraljem na čelu, vrnili v črno prestolnico. Ljudje so prepoznali pravega kralja, ki je v dvoboju obračunal z zvičajnim bratrancom, srečni belci ljudje so se pa vrnili v Evropo z velikanskimi zakladi Salomonovih rudnikov, in kar je poglavitno — ostali so celi in živi.

Angleški film „Izobčenec z otokov“

Peter Willems je mlad brezdomec in potepuh nekje na otokih Južnega morja. Davno bi že propadel, da ga ni nekako očetovsko prizanesljivo štivil kapitan Lingard, spreten pomorščak in dober trgovec z Vzhodom. Peter je kmalu izgubil službo pri neki trgovski družbi, konec je bilo njegovega ugleda pri domačinih, belci so ga pa sovražili zaradi nečednih poslov, drznosti in pustolovščin, ki jih je počel. Willems je čakal tragičen propad. Precejneval je svoje zmožnosti in se je moral za to še bridko spokorit. Lingard ga je vzel na svojo ladjo, s katero je samo on znal pripluti med čermi in ožinami k domačinom nekje na Malajskem otočju, kjer je imel svojo trgovsko postojanko. Peter je postal družabnik trgovca Almayera, ki je ves prežet konservativnih nazorov, za domačine je pa pravi krvosod. Lingard je bil njegov tast in je skrbel, da niso druge ladje in drugi trgovci začeli konkurirati. Willems se je z Almayerjem kmalu spri. Kriva je bila lepa domačinka Aissa. Peter je izdal arabskem trgovcu skrivno pot do otokja in s tem uničil cvetoče posle svojega družabnika. Aissa ga je tako prevzela, da je vse pustil, povzročil med domačini celo revolucijo in pobegnil z njo v samoto. Svojo kariero je zaigral. Sovražili so ga belci, ker jim je zmešal posle in povzročil konkurenco, sovražili so ga domačini, ker jim je ugrabil

Kino »Svoboda-Center« v Trbovljah (Delavski dom) bo igral prihodnje dni ameriški barvni film

»RUDNIKI KRALJA SALAMONA«

Predstave od srede do ponedeljka.

Kino »Svoboda« v Trbovljah II bo predvajal od sobote do ponedeljka angleški pustolovski film

»IZOBČENEC Z OTOKOV«

Važno opozorilo kino obiskovalcem!

Od sobote, 2. oktobra, dalje se začnejo vse kino predstave eno uro prej, t. j. ob delavnikih ob 17. in 19. uri, ob nedeljah pa ob 15. in 17. in 19. uri.

PREKLICI

Preključujem vse neresnične trditve, ki sem jih iznašal o Olgii Božič ter se ji zahvaljujem, da je odstopila od tožbe. — Eda Kunštic, Hrastnik, Log 356.

Preključujem, kar sem govorila zoper čast Veronike Povše, Gosposdinje v Javorju, p. Dole pri Litiji in se ji zahvaljujem, da je odstopila od tožbe. — Alojzija Knap, Zagod 3, p. Dole pri Litiji.

Preključujem neresnične besede, ki sem jih govoril o Francu Bastiču iz Trbovelj II. — Edvard Krenčan, Trbovlje, Pod Gozdom št. 7.

Preključujem žaljivke, izrečene proti Jožetu Novincu. — Vincenc Simončič, postaja Hrastnik

OBVESTILO
Svet za prosveto in kulturo pri mestni občini Trbovlje razpisuje mesto učiteljice v Gosposdinskih šol v Trbovljah. Upoštevale se bodo samo kvalificirane šivilje z daljšo prakso. — Prošnje, pravilno opremljene, naj se pošljejo upravi šole. Plača po uredbi.

PRODAM
radioaparati, 5 cevni, znamke »Hornophone«, brezhiben, za din 32.000.— Naslov v upravi lista.

VAŽNO OPOZORILO STARSEM, KI POSILJAJO OTROKE H KINEMATOGRAFSKIM PREDSTAVAMI
Soloobvezni mladini (osnovnih šol, gimnazije in vajenskih šol) do 18 let starosti je vstop v kino dovoljen samo k mladinskim predstavam in ob nedeljah k prvi popoldanski predstavi. K vsem ostalim predstavam je vstop tej mladini prepovedan, tudi če bi bila v spremstvu staršev. Otrokom v starosti do 7 let pa sploh ni dovoljen vstop k nobeni predstavi, tudi k mladinski ne. Izvajanje tega sklepa bodo nadzirali učitelji in profesorji vseh šol. Prednje določilo velja za vse kinematografe na področju mestne ljudske občine Trbovlje.

Sklep OLO Trbovlje

Okrajni ljudski odbor Trbovlje Predsedstvo

Po 62., 64. in 178. čl. zakona o okrajnih odborih (Uradni list LRS št. 19-52 in 31-53) je Okrajni ljudski odbor Trbovlje na sejah okrajnega zbora in zbora proizvajalcev dne 22. septembra t. l. sprejel

SKLEP

o določitvi skupnega števila odbornikov zbora proizvajalcev Okrajnega ljudskega odbora Trbovlje in o porazdelitvi odborniških mest na posamezne proizvajalske skupine.

1. Do sprejetja statuta okrajnega ljudskega odbora se izvoli v zbor proizvajalcev Okrajnega ljudskega odbora Trbovlje 37 odbornikov.

2. Po odloku o družbenem planu okraja Trbovlje za leto 1953 znaša celotni družbeni bruto produkt za leto 1953 (računano v tisočih dinarjev) 8.618.345 din.

Od tega celotnega zneska družbenega bruto produkta odpade (računano v tisočih dinarjev): a) na skupino industrije, trgovine in obrti 8.262.980 din ali 95,88%; b) na skupino kmetijstva 355.365 din ali 4,12%.

Upoštevaajoč določbe 4. odst. 2. člena zakona o volitvah in odpadnike odbornikov ljudskih odborov, po katerih se voli od skupnega števila članov zbora proizvajalcev v vsaki proizvajalski skupini toliko odbornikov, kot ustreza razmerju, s katerim je posamezna proizvajalska skupina udeležena pri skupnem družbenem produktu okraja, kakor je določen v tekočem okrajnem družbenem planu, se ugotavlja, da voli od skupnega števila odbornikov zbora proizvajalcev Okrajnega ljudskega odbora Trbovlje prva skupina industrije, trgovine in obrti 35 odbornikov, druga skupina kmetijstva 2 odbornika.

3. Ta sklep potrđi Izvršni svet Ljudske skupščine LRS.

Trbovlje, 22. IX. 1953.
Predsednik: Martin Gosak.

Za naše pionirje

Kako sem preživela letošnje počitnice?

(Pionirski nagradni natečaj)
Težko smo pričakovali začetek letošnjih počitnic. Kakor vsako leto, tako sem tudi letos prežela najsrečnejše dni v drugem kraju, zato naj napišem nekaj vtisov iz prelepih dni, ki sem jih preživela pri svojih sorodnikih v Nemčiji.

Z mano sva zaprosili za potno dovoljenje in sva ga dobili po dolgoletnem čakanju. Vozili sva se en dan in končno prišli v mesto Öhringen. Toda peljati sva se morali še z avtobusom. Moji sorodniki so bili zelo veseli, da so naju spet videli. Tam sem hodila v gozd, po-

magala sem pa tudi v gospodinjstvu in naigrala sem se dovolj.

Kakor sem si želela počitnic, tako sem tudi komaj čakala, da zopet stopim v razred, v katerem slišim toliko novega in zanimivega.

Tomislava Tutek, dijakinja 2. b razreda gimnazije v Trbovljah

Rešitev nagradne posetnice
Pionirke in pionirji so nam prinesli ali pa poslali spet cel kup pravih rešitev naše zadnje posetnice, ki se glasi: Beograd. Zreb je prisodil tokrat nagrado pionirki Jožici Mesar iz Rašč, ki naj pošlje ob priliki v